

Nr 168.

Av herr **Andersson** i Knäppinge **m. fl.**, om viss ändring i de föreslagna bestämmelserna rörande det i statsverkspropositionen äskade anslaget till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.

I den av Kungl. Maj:t till Riksdagen avgivna statsverkspropositionen har i fråga om anslagen till den frivilliga skytterörelsen föreslagits, att understöden till skytteföreningarna för anskaffande av fri ammunition skulle för år 1914 helt och hållet utgå i form av skarpa patroner, under det att kungl. arméförvaltningens civila departement i sitt utlåtande uttalat, att nämnda understöd borde utgå dels i form av skarpa patroner och dels i kontanta penningar.

Inom det frivilliga skytteväsendet har förslaget om anslagets utgörande helt och hållet in natura väckt stora bekymmer med hänsyn till de försvårade ekonomiska omständigheter, varunder skytteföreningarna för närvarande arbeta.

Det har upplysts, att denna förändring skulle endast i fråga om den ammunition, som nu användes av de yngre skyttarna, förorsaka föreningarna en direkt förlust på c:a 100,000 kronor, vartill skulle komma ytterligare förlust för de skyttar, som redan begynt använda den så kallade spetskuleammunitionen.

Däremot skulle det av arméförvaltningen avgivna förslaget på ett gott sätt utjämna svårigheterna, i det att föreningarna med en sådan lösning av frågan erhöle medel för att låta omladda de hylsor, som de av staten bekomma, genom understödets delvisa utgående i skarpa patroner.

Men saken har även en annan sida.

Skulle, såsom i statsverkspropositionen föreslagits, hela understödet

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 65 häft. (Nr 168—171). 1

utgå in natura, så komme de enskilda fabrikanterna av ammunition att tillfogas ett hårt slag, vilket kanske till och med för några av dem skulle komma att verka synnerligen ödesdigert.

Då dessa fabriker med stora kostnader anskaffat erforderliga maskiner, och då hos dem ej få personer hava sin utkomst, synes en sådan åtgärd, som den nu föreslagna, böra i det längsta undvikas.

Även för de enskilda fabrikanterna erbjuder denna av kungl. arméförvaltningen föreslagna medelvägen en god lösning, i det att skytteföreningarna därigenom skulle beredas möjlighet att låta omladda sina tomhylsor, och då man vet, att för många föreningar inköpet av de dyrbara hylsorna varit en hittills bidragande orsak att ej så många skott lossats, som annars skolat ske, kan man till och med antaga, att efter en förändring, sådan som den av arméförvaltningen föreslagna, skottantalet skulle komma att avsevärt stegras.

Medgivas måste, såväl att arméns utrustning med spetskuleammunition är välbetänkt, som ock att denna omändring — då möjlighet därtill finnes — bör ordnas skyndsammast möjligt och med så liten penninguppoffring från statens sida, som sig göra låter, och helt säkert skall det frivilliga skytteväsendet icke hava något emot, att dess konsumtion av ammunition i någon mån tages i anspråk för att vinna detta mål, men, då sålunda alla skäl synas tala för att icke i detta hänseende gå alltför brådstörtat till väga, och då hänsyn måste tagas såväl till skytterörelsen själv som ock till enskildas rätt, får undertecknade föreslå:

att Riksdagen vid behandlingen av anslaget till det frivilliga skytteväsendets befrämjande måtte besluta, att understödet till skytteföreningarna för år 1914 skall utgå på det sätt, som av kungl. arméförvaltningens civila departements i dess till statsverkspropositionen avgivna utlåtande föreslagits, nämligen:

dels ett belopp av kr. 240,000: —
 aysett att från ifrågavarande anslag
 överföras till extra anslaget för mobiliseringsammunition för eldhandvapen såsom likvid för 5,000,000 patroner m. 94, vilka, enligt de närmare föreskrifter, arméförvaltningens

Transport kr. 240,000: —

Transport kr. 240,000: —

artilleridepartement i samråd med överstyrelsen ägde meddela, skulle fördelas bland skytteföreningarna i förhållande till antalet anslagsberättigade skyttar,

dels ock ett efter 135,000 skyttar och 1 krona 45 öre för skytt förslagsvis beräknat belopp av kr. 195,750: —

eller tillhopa kr. 435,750: —

Stockholm den 26 januari 1913.

Pehr Aug. Andersson.
Knäppinge.

Joh. G. Svensson.
Betingetorp.

David Pettersson.
Bjälbo.

Edv. Andersson.

Cornelius Olsson.

K. J. Larsson.

Nr 169.

Av herr **Söderberg** i Hobborn **m. fl.**, om avslag å vad i statsverkspropositionen föreslagits i punkterna 137, 144 och 168 under 8:de huvudtiteln.

Det torde vara en klar och oavvislig plikt för oss litet var, som dagligen och stundligen se en hård strid för att av den svenska jorden avvinna de värden, som skola föda landet, att noggrant pröva och avvåga de löner, som bjudas i statens och kommunens tjänst. Ordet löneroglering har varit lösen för varje riksdag, och vi synas nu stå inför den tidpunkt, då lönerogleringarnas reglering är inne, då med andra ord nyligen fastställda löner skola ånyo skruvas upp. *Tillgång* och *efterfrågan* är den